

עיקרי השולחן

אבן העזר
הלכות קידושין

סימן כו - שלא לקדש בביאה, ואיסור ביאה על הפנויה אפילו אם יחדה, ובו ד' סעיפים

- 20 סע' א - אין האשה מתקדשת בביאת זנות.....
- 22 סע' ב - הכניס אשה לחופה [בלא לקדשה תחילה בכסף, שטר או ביאה] - האם מתקדשת בכך? (קידושין ה/א).....
- 22 סע' ג - אשה שנתקדשה אף שלא נישאה (רמב"ם אישות פ"א ה"ג, טור).....
- 23 סע' ד - א. מהם הדרכים שהאשה מתקדשת בהם? ב. מהם הדברים שרב היה מלקה עליהם?.....

סימן כז - כיצד לשון הקידושין, ושיאמר הוא ויתן הוא, ובו י' סעיפים

- 27 סע' א - לשון שהיא ודאי לשון קידושין: א. שיתן ויאמר ושתבין. ב. קידשה בשתיקה (קידושין ו/א).....
- 30 סע' ב - לשונות נוספים שהן ודאי לשון קידושין (קידושין ו/א).....
- 31 סע' ג - קידשה בלשונות שהן ספק לשון קידושין [כגון "הרי את מיועדת ליי", ".... מיוחדת ליי" (קידושין ו/א)].
- 34 סע' ד - אמר לה "הרי את מקודשת", ולא אמר "לי" (קידושין ה/ב).....
- 36 סע' ה - א. האומר "הריני... בתורת וכו'". ב. שצריך לקדש בלשון עתיד.....
- 38 סע' ו - א. אמר "הריני אישך". ב. אמר "הרי אתה חמי" (קידושין ה/ב).....
- 39 סע' ז - נתנה היא ואמרה היא - אינה מקודשת (קידושין ה/ב).....
- 40 סע' ח - נתן הוא ואמרה היא - הוי ספק מקודשת (קידושין ה/ב).....
- 41 סע' ט - נתנה היא ואמר הוא - אינה מקודשת אא"כ נתנה לאדם חשוב (קידושין ז/א).....
- 42 סע' י - השיעור של שוה פרוטה (משנה ריש קידושין).....

סי' כט - שצריך ליתן הכסף במתנה שלימה, ודין המקדש במשכון או במנה ונמצא חסר וכו', ובו י' סעיפים

- 46 סע' א - המקדש במתנה על מנת להחזיר [=מתעמ"ל], אינה מקודשת (קידושין ו/ב).....
- 49 סע' ב - אמרה לו תן מנה לפלוני ואקדש לך (מימרא דרבא קידושין ו/ב - מדין ערב).....
- 51 סע' ג - אמרה תן מנה לפלוני ואתקדש לו (קידושין ז/א - דמקודשת מדין ערב ומדין עבד כנעני).....
- 52 סע' ד - נתנה לאדם חשוב - מתקדשת בהנאה שקיבל ממנה (קידושין ז/א - מימרא דמר זוטרא).....
- 52 סע' ה - אמר לה הילך דינר משלי והתקדשי לפלוני (קידושין ז/א - מדין עבד כנעני).....
- 53 סע' ו - המקדש במשכון.....
- 55 סע' ז - האומר התקדשי לי ב-100 דינר ונתן לה דינר.....
- 58 סע' ח - שניים שהסכימו להינשא אך הייתה מח' ביניהם לגבי הסכום - יעשו כדברי הנתבע (תוספתא).....
- 58 סע' ט - קידשה "בכוס זה" [ויש בה מים, או יין, או שמן] - האם קידשה בכוס או בתוכנו, או בשניהם.....
- 60 סע' י - אשה שביקשה מאיש כלי או דבר אחר, והאיש נתן לה על דעת לקדשה האם מתקדשת בכך.....

סימן לד - ברכת האירוסין, ואם צריך עשרה, ובו ד' סעיפים

- 65 סע' א - ברכת אירוסין.....
- 66 סע' ב - לברך על כוס יין תחילה (רמב"ם).....
- 67 סע' ג - עד מתי יכול לברך ברכת האירוסין?.....
- 68 סע' ד - כמה אנשים צריך לברכת אירוסין?.....

סימן מב - אין מקדשין אלא לרצון האשה ובפני שני עדים, ובו ה' סעיפים

- 70 סע' א - א. אין האשה מתקדשת אלא לרצונה (קידושין ב/ב). ב. האיש שאנסוהו עד שקידש בעל כורחו.....
- 73 סע' ב - המקדש בפני עד אחד - האם חוששים לקידושין? (קידושין סה).....
- 78 סע' ג - צריך שיראו המקדש והמתקדשת את העדים (רשב"א).....
- 79 סע' ד - העדים, ראיית הקידושין, דרישה וחקירה (נושא 1 - בשו"ע, נושאים 2-5 - ברמ"א).....

86 סע' ה - המקדש בפסולי עדות - ובו ו' נושאים

עיקרי השולחן

אבן העזר

הלכות חופה / נישואין

סימן סא - חופה לענין מה קונה, ובו ב' סעיפים

96 סע' א - האם לאחר החופה דינה כאשת איש לכל דבר?
 אשה חולת מוות שהוכנסה לחופה, מנהגים ברמ"א [א. תענית ביום החופה, ב. לעשות חופה תחת כיפת השמים].....

103 סע' ב - מהו להינשא כשהיא נדה?

סימן סב - מתי מברכין ברכת חתנים, ואם אוכלין בהרבה בתים, ובו י"ג סעיפים

107 סע' א - מתי מברך ברכת חתנים? (כתובות ז/ב)

108 סע' ב-ג - א. מהו לברך ברכת חתנים לב' חתנים/כלות כאחד?
 ב. אין מערבין שמחה בשמחה

110 סע' ד - ברכת חתנים בעשרה (כתובות ח)

110 סע' ה - מברכים ברכת חתנים אחר ברהמ"ז וכו', ואין מברכים ברכה זו לא עבדים ולא קטנים (רמב"ם)

111 סע' ו - עד כמה ימים מברכים ז' ברכות? (כתובות ז/א)

114 סע' ז - א. מתי מברכים "אשר ברא"
 ב. בדין "פנים חדשות" בז' ימים (כתובות ח/א)

115 סע' ח - מי נקרא פנים חדשות?

117 סע' ט - כשיש ב' דברים הטעונים ברכה על כוס, האם אפשר לברכם על אותה כוס?

119 סע' י - האם מברכים ברכת חתנים אף שלא בבית החתן?

121 סע' יא - בני חופה שנחלקו לכמה חבורות

121 סע' יב - האם שמשים [היינו המלצרים] האוכלים אחר סעודת הנישואין - מברכים שבע ברכות?

122 סע' יג - ממתי ועד מתי - אומרים "שהשמחה במעונו" בזימון?

סימן סג - בעילת מצוה וברכתו, ובו ב' סעיפים

127 סע' א - בעילת מצוה, הפרישה והטהרה

130 סע' ב - ברכת "צג אגוז" (בה"ג, גאונים)

סימן סד - זמן נשואי בתולה ואלמנה, ואם אינו רוצה לעשות סעודה, ובו ו' סעיפים

131 סע' א - הנושא בתולה - צריך לשמוח עמה ז' ימים

133 סע' ב - הנושא בעולה - צריך לשמוח עמה ג' ימים

134 סע' ג - זמני הנישואין

136 סע' ד - סעודה לפי כבודו ולפי כבודה (רבינו אפרים, וכן הסכמת כל הפוסקים)

136 סע' ה - צריך לזוהר שלא יהא כקונה קניין בשבת [היינו שלא יעשה בשבת דבר שע"י זה יזכה במציאתה ובמעשה ידה]

139 סע' ו - אין נושאים בחול המועד (מו"ק ח/ב)

סימן סה - מצוה לשמח חתן וכלה, ודין מת וכלה, ובו ד' סעיפים

141 סע' א - מצוה לשמח חתן וכלה (כתובות טז-יז)

143 סע' ב - אסור להסתכל בכלה

143 סע' ג - מנהגים זכר לחורבן

144 סע' ד - מקדימין את הכלה למת (כתובות יז/א)

עיקרי השולחן

אבן העזר
הלכות כתובות

סימן סו - כמה דיני כתובה, ובו י"ג סעיפים

- 148 סע' א - צריך לכתוב לה כתובה.....
- 150 סע' ב - בשעת הדחק יכול ליתן לה מטלטלין במקום כתובה (כתובות ז).
- 151 סע' ג - כתובה שאבדה או שמחלה לו על הכתובה - צריך לכתוב כתובה אחרת (ועי' לקמן בסע' ט).
- 155 סע' ד - זמן - כשכותב כתובה חדשה, מהו הזמן שכותב בכתובה החדשה? (טור בשם בעל העיטור)
- 155 סע' ה - מכרה כתובתה - האם צריך לכתוב לה כתובה אחרת: (בי"ק פט"א)
- 156 סע' ו - האם כתובה מדאורייתא או מדרבנן?
- 160 סע' ז - האם רשאי לכלול את תוספת הכתובה עם עיקר הכתובה בסכום אחד?
- 161 סע' ח - האם אמירה של החתן שיתן סך מסויים מחייבת אותו אף שלא עשה על כך קניין?
- 161 סע' ט - כל הפוחת משיעור [עיקר] הכתובה - בעילתו בעילת זנות (כ"י מאיר) (ועי' לעיל בסע' ג)
- 161 סע' י - יחוס - משפחות מיוחדות (כתובות יב)
- 162 סע' יא - הנדוניא [שמכנסת הכלה] ומה שמתחייב הבעל כנגדה ומוסיף עליה - הכל לפי מנהג המדינה
- 168 סע' יב - הנדוניא והתוספת עליה - נקבעים עפ"י המקום שתכנונו לגור שם (רשב"א)
- 168 סע' יג - מי שאינו יודע לקרוא: א. האם ניתן להחתימו כעד על הכתובה?
ב. האם חתן ע"ה נאמן לומר שלא הבין הכתובה?

סימן קכו - נוסח לשון הגט ודקדוק אותיותיו, (סעיפים א-ז)

- 173 סע' א - באיזה כתב ולשון כותבים את הגט? (וכיוצ"ב לקמן חו"מ ס"י מב סע' ב)
- 177 סע' ב - האם ימות השבוע נכתבים בכתיב מלא עם י' [פנימית]? (טור ורא"ש)
- 177 סע' ג - יום ראשון - יכתוב באחד בשבת (כל בו)
- 178 סע' ד - ימי החודש - יכתוב בלשון זכר (טור בשם רבינו פרץ)
- 180 סע' ה - חשבון השנים - יכתוב בלשון נקבה
- 182 סע' ו - ר"ח שיש בו ב' ימים - האם נותנים בו גט?
- 184 סע' ז - א. שנה מעוברת שיש בה ב' אדרים. ב. כיצד לכתחילה כותבים את שמות חודשי השנה?

חושן משפט
פסולי עדות

סימן לג - פסולי עדות מחמת קורבה, ואשה ועבד, ובו י"ח סעיפים

- 192 סע' א - כל הפסולים לדון פסולים להעיד.....
- 193 סע' ב - הקרובים הפסולים לעדות.....
- 196 סע' ג - עד איזה קרובה אמרינן בעל כאשתו [או אשה כבעלה]? (רא"ש)
- 197 סע' ד - מתי אמרינן "תרי בעל כאשתו"?
- 198 סע' ה - אדם שפסול לו אך מעיד לשאר קרוביו (רמב"ם)
- 198 סע' ו - אבי החתן ואבי הכלה - מעידים זה לזה
- 198 סע' ז - אחי האח - מעידים זה לזה שהרי אין ביניהם קרובה כלל
- 199 סע' ח - האיש עם אשתו "ראשון בראשון" - לפיכך אינו מעיד אף לא לנשות קרוביה, ולא לבעלי קרובותיה
- 200 סע' ט - הארוס פסול להעיד דוקא לארוסתו, אך לשאר קרוביה - אינו פסול (סנהדרין כח"ב)
- 200 סע' י - פסול קרובים - הוא גזרת הכתוב (רמב"ם, עפ"י ב"ב קנט"א)
- 201 סע' יא - הגר - כקטן שנולד דמי
- 202 סע' יב - היה קרובו ונתרחק - כשר להעיד לו (כת"ק ודלא כרבי יהודה)
- 203 סע' יג - עדות כשרה דוקא כשתחילתו וסופו בכשרות (ב"ב קכח"א)
- 203 סע' יד - עדים הקרובים לו ורחוקים מבניו (רא"ש)
- 204 סע' טו - בפסול ממון - די בכך שסופו בכשרות

- 206 סעי' טז - עדים הקרובים לערב (מכות ז/א וכרב הונא).....
- 208 סעי' יז - עדים שקרובים זה לזה או שקרובים לדיינים - פסולים (ירושלמי).....
- 209 סעי' יח - אם הקהל מינו עדים ותיקנו שלא ישווה שום עדות זולתם - כשרים להעיד אפילו לקרובם.....

סימן לד - עדים הפסולים מחמת עבירה, ובו ל"ה סעיפים

- 214 סעי' א - רשע פסול לעדות.....
- 216 סעי' ב - איזהו רשע שפסול לעדות (סנהדרין כז/א, כאב"י ורמב"ם).....
- 218 סעי' ג - העובר על איסור דרבנן [כגון האוכל עוף בחלב, או שחילל יו"ט שני] האם פסול לעדות.....
- 219 סעי' ד - העובר עבירה וסבור שזו מצוה - לא נפסל לעדות (סנהד' כז/ב כרב הונא).....
- 220 סעי' ה - העובר על השבועה - פסול לעדות.....
- 222 סעי' ו - טבח [שוחט] - שיצאה נבילה או טרפה מתחת ידו, פסול לעדות.....
- 223 סעי' ז - גנב וגזלן - פסולים לעדות מעת שגנב או גזל, ואע"פ שהחזירו עד שיעשו תשובה (רמב"ם).....
- 224 סעי' ח - עד זומם - פסול לעדות (סנהדרין כז/א).....
- 224 סעי' ט - עדים החתומים בשטר - האם נעשים זוממים.....
- 226 סעי' י - המלוה בריבית (סנהדרין כד-כה).....
- 228 סעי' יא - המלווה מעות יתומים בריבית קצוצה - האם נפסל לעדות?.....
- 228 סעי' יב - א. מי שהוא אפוטרופוס של גוי או של יתומים, ב. או אדם שמוחזק בכשרות.....
- 229 סעי' יג - העובר על גזל של דרבנן פסול מדרבנן, [וגי' דוגמאות לכך: א] גזל חש"ו, [ב] החמסנים, [ג] הרועים].....
- 231 סעי' יד - דין המוכסים והגבאים (סנהדרין כה/ב עפ"י רמב"ם וטור).....
- 232 סעי' טו - אריס - שנטל חלק גדול יותר ממה שמגיע לו בפירות.....
- 233 סעי' טז - מתי משחקים בקוביא ומפריחי יונים - פסולים לעדות מדרבנן.....
- 235 סעי' יז - עם הארץ - בחזקת פסול עד שיוחזק לכשר (כרמב"ם ורי"ף).....
- 237 סעי' יח - א. הבזויים פסולים לעדות (שו"ע).
ב. האם מותר ליטול שכר כדי להעיד (רמ"א).....
- 239 סעי' יט - גוי ועבד - פסולים לעדות (בי"ק יד-טו).....
- 239 סעי' כ - השונא לחבירו ואמר לו בפני רבים אלך ואמסור ממונך [לגוי] - פסול לעדות (הג"א אשרי, כל בו).....
- 239 סעי' כא - דין הפסולים לבוא בקהל וערל.....
- 240 סעי' כב - דין המוסרים והאפיקורסים (רמב"ם).....
- 240 סעי' כג - מה בין פסול מהתורה לפסול מדבריהם/ מתי צריך הכרזה על חטאו כדי לפסלו לעדות (סנהד' כז/ב).....
- 242 סעי' כד - החילוק בין דבר שפשט בישראל שהוא עבירה, לדבר שקרוב להיות שוגג (רמב"ם).....
- 243 סעי' כה - אין אדם משים עצמו רשע, (שו"ע), ובענין מי שיש עליו קול חשד בעלמא (רמ"א).....
- 245 סעי' כו - פלגינן דיבורא - נאמן בעדותו לפסול חברו אע"פ שעושה עצמו רשע - משום ד"פלגינן דיבורא".....
- 247 סעי' כז - התובע את חברו עם עד - ...האם התובע והעד מצטרפים לפסול את הנתבע לעדות אחרת?.....
- 248 סעי' כח - אדם שנפסל לעדות - מתי הוא חוזר לכשרותו (רמב"ם, עפ"י כתובות כא/ב).....
- 249 סעי' כט - הנפסל לעדות משום ממון - מתי הוא חוזר לכשרותו? (רמב"ם).....
- 250 סעי' ל - מאימתי חזרת המשחקים בקוביא - משיחזרו בהם חזרה גמורה שלא יעשו אפילו בחינם.....
- 250 סעי' לא - מאימתי חזרת מפריחי יונים - משישברו כלי צידם, ויחזרו בהם חזרה גמורה שאפילו במדבר לא יעשו..
- 251 סעי' לב - מאימתי חזרת סוחרי שביעית - משתגיע שביעית ויבדקו [וי"ג ויבדלו], וכו'.....
- 251 סעי' לג - חזרת המועל בשבועה (רמב"ם עפ"י ירושלמי).....
- 252 סעי' לד - חזרת הטבח שיצאה טרפה מידו - שילבש שחורים... וילך למקום שאין מכירים אותו ויחזיר אבידה.....
- 252 סעי' לה - חזרת עד זומם - שילך למקום שאין מכירים אותו, ונתנו לו ממון חשוב להעיד שקר ולא רצה.....

עיקרי השולחן

חושן משפט

הלכות שטרות

סימן מב - שכותבין השטר בכל לשון, ודין אם אין המטבע מפורש בו, ובו ט"ו סעיפים

- 262 סעי' א - א. אין לכתוב שטר חוב על דבר שיכול להזדייף. ב. מה דין שטר שאינו עשוי כתקנת חכמים.....
- 264 סעי' ב - השטר נכתב **בכל לשון ובכל כתב** - ובלבד שידקדק הסופר בכתב ההוא שלא יהיה בו שום שינוי.....
- 265 סעי' ג - שאותיות ותיבות השטר לא יהיו דחוקים ולא מרווחים מחשש לזיוף, [ונפק"מ לגי אנשים, וסימני"ך סעי"ד].....
- 266 סעי' ד - **כתיבת מספרים** באופן שלא ניתן לזייפם.....
- 267 סעי' ה - א. הולכים אחר חלק התחתון שבשטר. ב. יד בעל השטר על התחתונה (ב"ב קסה/ב), (וסימנך: "תתאה גברי")....
- 268 סעי' ו - **אם נמחקו אותיות מהשם המופיע בתחתית השטר** - האם ילמד תחתון מעליון.....
- 270 סעי' ז - **ספל וקפל** - שט"ח שהתחייב **ספל** [=9 קבים], ומאידך **קפל** [=קב וחצי] - **מה גובה ממנו?** (ב"ב קסו/ב).....
- 271 סעי' ח - א. בעל שטר שתפס מטלטלין. ב. בעל שובר שמוחזק במעות שברשותו.....
- 272 סעי' ט - לא אמרינן "יד בעל השטר על התחתונה" - בדבר שהשטר בטל בו (רא"ש).....
- 274 סעי' י - ב' מקרים נוספים שלא אמרינן "יד בעל השטר על התחתונה".....
- 275 סעי' יא - נמחק סכום שהתחייב (ב"ב קסה/ב).....
- 275 סעי' יב - כתוב בשטר סלעים - אך לא מפורט הסכום (ב"מ ד/ב).....
- 277 סעי' יג - שטר הלוואה שכתוב בו כסף/זהב/דינר/דינרין - כמה צריך לתת לו? [וסימנך: "י"ג דינרי ו"ג דינרין].....
- 278 סעי' יד - לפי איזה מקום או מטבע - גובה את השט"ח? (כתובות ק/ב).....
- 279 סעי' טו - הולכים אחר **מנהג המקום** שנכתב בו השטר.....

סימן מד - דין חזרת השטר בשיטה אחרונה, וכיצד מקיימים המחק והתלויים, ובו י"א סעיפים

- 282 סעי' א - אין למדים משיטה אחרונה (ב"ב קסא/ב).....
- 284 סעי' ב - שטר שהוא כתב ידו של המתחייב (רשב"א).....
- 284 סעי' ג - אין למדים משורה ומחצה הכתובות בסוף השטר.....
- 285 סעי' ד - שטר שכתוב בו "שריר וקיים" - האם למדים משיטה אחרונה.....
- 287 סעי' ה - שטר שיש בו מחקים ותליות - צריך לקיימם.....
- 288 סעי' ו - שטר שיש בו גרר [מחק] במקום שנהגו לכתוב הפרעון [כגון מאחורי השטר או בין השורות של השטר].....
- 288 סעי' ז - שאין לכתוב את הקיום בכתב דק יותר.....
- 289 סעי' ח - כל שיש מחיקה במקום שראוי לכתוב "שריר וקיים" - השטר פסול אף שמחיקה זו מקוימת (ב"ב קסא/א)....
- 291 סעי' ט - א. כעת נהגו לקיים מחקים ותליות אף בשיטה אחרונה. ב. דין שטר שנכתב בו פעמיים "שריר וקיים".....
- 293 סעי' י - דבר שנכתב בקיום, אך לא נמצא בשטר (רשב"א).....
- 293 סעי' יא - שטר שקיום המחקים שבו נעשה לאחר חתימת העד הראשון (רשב"א).....

סימן מט - שיכירו העדים שם הלוה והמלוה, ודין טעות השמות והסכום, ובו י" סעיפים

- 299 סעי' א - לכתוב את השם העיקרי (בעל התרומות).....
- 300 סעי' ב - א. מתי העדים צריכים להכיר את שמות שני האנשים המוזכרים בשטר?
ב. האם עד נאמן לחזור בו מזיהוי בעל דין שעמד לפניו?.....
- 303 סעי' ג - **כל שהוחזק שמו שלוש יום בעיר** - כותבים אותו שם, ואין חוששין לקנוניא (פירוש רמאות), (ב"ב קסז/ב) ...
- 303 סעי' ד - **אדם שעונה לשם שקוראים לו** (יד רמ"ה מהא דרב זביד ב"ב קסז/ב).....
- 304 סעי' ה - הוציאו עליו שטר והוא טוען שאינו חייב וכו' - אין חוששין לדבריו וחייב לשלם (רמב"ם).....
- 305 סעי' ו - **מתי עדי השטר יכולים לחזור ולכתוב שטר אחר** [ולא אמרינן "כבר עשו שליחותם"]?.....
- 306 סעי' ז - **עיר שיש בה שני אנשים בשם יוסף בן שמעון** [=יב"ש] - האם ניתן להוציא שט"ח עליהם וכו'? (ב"ב קעב) ...
- 310 סעי' ח - האם מה ששובר מועיל כנגד ב' שט"ח (סוף סעי' ז), זה אף **כהשובר לא משולש, והשט"ח משולשים?**.....
- 311 סעי' ט - **שובר לא משולש** - מועיל כנגד ב' שט"ח משולשים שנמצאו בין שטרותיו הקרועים (רבי ירמיה ב"ב קעג/א) ...
- 312 סעי' י - **ערב** - כשא"א לתבוע את יב"ש, א"א לתבוע גם הערב שלו (כרבא בבכורות מח/א, ושלא כרי ירמיה).....